

РЕШЕНИЕ

№ 39202

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7994** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, вр. с чл. 208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „АДМ Разград“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от Н. Ц. – председател на УС и Ц. Ц. – член на УС, чрез адв.Д. Д., против решение № 2157/12.06.2025 г. по АНД №16519/2024 г. по описа на СРС, НО, 131 състав. С решението е изменено наказателно постановление № 782153-F772009/02.08.2024 г., издадено от началник на отдел "ОД" в ГД "ФК" при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК, на „АДМ Разград“ ЕАД е наложено наказание "имуществена санкция", в размер на 9925,97 лева, за неизпълнено задължение по чл. 127и, ал. 2 ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г на МФ, като санкцията е намалена в размер на 5000лв.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че в АУАН и НП липсват ясно описание на нарушението, размера на данъчната основа, както и на стоката, която е превозвана. Сочи се, че твърдяното нарушение е несъставомерно. Иска се отмяна на решението, както и на НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът чрез юрк. И., в с.з. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение..

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, XI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства. С обжалваното решение СРС е изменил наказателно постановление № 782153-F772009/02.08.2024 г., издадено от началник на отдел "ОД" в ГД "ФК" при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК, на „АДМ Разград“ ЕАД е наложено наказание "имуществена санкция", в размер на 9925,97 лева, за неизпълнено задължение по чл. 127и, ал. 2 ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г на МФ, като санкцията е намалена в размер на 5000лв.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът е възприел следната фактическа обстановка: На 23.04.2024 г. в 21:36 часа на пункт за фискален контрол на ГКПП „Д. мост“ била извършена проверка на товарен автомобил марка „Рено“, с рег. № WGM0599J, с прикачено към него ремарке с рег. № WGM1716R, за което бил съставен протокол. На товарния автомобил била натоварена стока с висок фискален риск, а именно „Глюкоза и сироп от глюкоза, несъдържащи фруктоза или съдържащи тегловно в сухо състояние по-малко от 20% фруктоза: Други: Под формата на бял кристален прах, дори агломерирани“, код: 17023050, 23 000 кг. с получател „Greiwing logistics for you“ GMBH, VAT DE125504213, Федерална Република Германия. За извършената на място от служителите на НАП проверка, бил съставен Протокол за извършена проверка на СВФР при ВОД № 180603043158_1/23.04.2024г. При извършена проверка по документи в офис на „АДМ РАЗГРАД“ЕАД на 17.05.2024 г. било установено, че не е представен Уникален номер на превоз УНП, а при проверка в ИСФК ВОП и проверки в страната с УНП, било установено, че липсват данни за УНП. Бил съставен протокол, АУАН, в който нарушението било квалифицирано по чл. 127и ал.2 от ДОПК. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК. Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени били сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В процедурата по издаването им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, както се твърди в жалбата. Изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Съгласно чл. 127и, ал. 2 от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство и потвърждава изпращането на стоката след излизане на транспортното средство от територията на страната.

В настоящия случай от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, а и не се оспорва от страните, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, като не е декларирано предварително данни за

превоз на стоки в висок фискален риск от страната до друга държава-членка на ЕС. Съгласно чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е коригиран от съда и определен в минимален размер - 5000 лв., предвид стойността на стоката.

Изложените от касатора множество възражения, настоящия касационен състав намира за неоснователни по следните съображения:

Неоснователно е твърдението на касатора, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – липса на фактическо описание на нарушението. Обратно на твърдяното в касационната жалба както в АУАН, така и в НП се съдържа подробно описание на всички факти и обстоятелства от значение за преценка дали е осъществен фактическият състав на процесното нарушение, съобразно изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. В случая както в АУАН, така и в НП ясно е посочено при какви обстоятелства е извършена проверката и какви са резултатите от нея. Посочен е вида на стоката, предмет на нарушението, както и изпращач, получател, държава от която се внася на територията на страната, т. е. всички относими към предмета на делото обстоятелства. Посочени са и нарушената и санкционната норма. Налице е съответствие между описанието на нарушението и посочените норми.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В случая, дружеството е санкционирано за административно нарушение. Нормите на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК и чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5 са напълно ясни. Те въвеждат задължение при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава членка на ЕС, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство и потвърждава изпращането на стоката след излизане на транспортното средство от територията на страната. Ясни са задълженията на лицата, при нарушение на които ще бъдат санкционирани. Я. е и санкционната норма – 278б, ал. 3 от ДОПК. Т. е, спазено е изискването за законоустановеност на нарушението и наказанието.

Размерът на санкцията за нарушението, също не създава предпоставки за съмнение в непропорционалност. Нормата на чл. 278б от ДОПК, предвижда: "Лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв". Санкцията е обусловена от стойността на предмета на нарушението. В случай, поради липсата на база, въз основа, на която да се изчислява заложения в санкционната разпоредба размер на имуществената санкция, въззивният съд правилно е изменил размера на санкцията в минимално предвидения такъв.

Отделно, в явно маловажни случаи чл. 28 от ЗАНН дава възможност да не се наложи наказание, т. е. административните органи и съдът разполагат с възможност при явно несъответствие на обществената опасност на деянието с предвидената санкция да не я приложат. Няма основание да се приеме, че е налице непропорционалност на санкцията при тези възможности. В същото време, съставът на СРС е обсъдил въпроса с приложението на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай. Няма основание, конкретното деяние да се приеме за маловажен случай. Стойността на

необявената стока не е незначителна, за да се приеме, че деянието не е застрашило или е застрашило в незначителна степен охраняваните отношения.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН, основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2157/12.06.2025 г. по АНД №16519/2024 г. по описа на СРС, НО, 131 състав

ОСЪЖДА „АДМ Разград“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 130 лв., представляващи разноски по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.